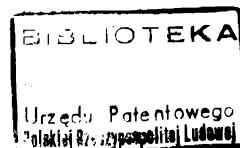

2

5 czerwca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

E 056, 67/02

Nr 3412.

Kl. 68 a 100.

Wiesław Matulewicz
(Gidle, Polska).

Kłódka.

Zgłoszono 25 kwietnia 1922 r.
Udzielono 10 listopada 1925r.

Przedmiot wynalazku stanowi kłódka, przedstawiona na załączonym rysunku jako przykład wykonania. Fig. 1 przedstawia widok ogólny z boku i przekrój częściowy wzdłuż linii 1—1 fig. 2 i 3, gdy kłódka jest otwarta, fig. 2—przekrój częściowy wzdłuż linii 2—2 na fig. 1, fig. 3 — przekrój częściowy wzdłuż linii 3—3 na fig. 1, fig. 4—widok ogólny z boku i przekrój częściowy wzdłuż 4—4 na fig. 5 i 6, gdy kłódka jest zamknięta, wreszcie fig. 5 i 6 przedstawiają przekroje częściowe wzdłuż linii 5—5, względnie 6 — 6 na fig. 4.

Kadłub kłódki 1 (fig. 1) posiada kształt prostokątnego imadła, zabezpiecza to rygiel 11, tworzący czwarty bok prostokąta, od wyłamania, gdyż w każdym poszczególnym wypadku odległość od siebie szczęk imadła może być tak dobrana, że będą one dokładnie przylegać do odnośnych skobli, po-

między nie włożonych. Wskutek tego kadłub wykonany z materiału mocnego, np. żeliwa tworzy jak gdyby pancerz i uniemożliwia przecięcie lub wyważenie rygla, a co zatem idzie, usunięcie kłódki.

Rygiel 11 o kształcie okrągłego trzpienia przechodzi nawskroś przez jedną ze szczęk i zagłębia się w okrągły otwór ślepy 2, wywiercony w drugiej szczęce. Część rygla, zagłębiająca się w pomieniony otwór posiada dwa wyżłobienia obrączkowe 12, znajdujące się na pewnej od siebie odległości i wytwarzające na ryglu gałkę. Drugi koniec rygla jest zaopatrzony w celu łatwiejszego wyciągania rygla przy otwieraniu kłódki w uszko 11'.

Prostopadle do osi otworu ślepego 2 w tejże szczęce, która posiada kształt walca, znajduje się okrągły kanał 3. W kanale tym mieści się bębenek 4, zakończony u

góry wyżłobieniem o obrysie, odpowiadającym tworzącej otworu 2. Wskutek tego, gdy kłódka jest otwarta (fig. 1), można w tem wyżłobieniu umieścić koniec rygla 11. Przy zamykaniu kłódki obraca się bębenek 4 o 90° ; wtedy krawędzie wyżłobienia wejda w szyjki rygla 12 (fig. 4), i w ten sposób unieruchomią rygiel 11.

Do zaryglowania bębna 4 w tem położeniu (fig. 5) służą znane zatrzymy 8, liczba których jest dowolna. W przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku, bębenek 4 posiada trzy zatrzymy (przytrzymki). Zatrzymy te 8, o kształcie okrągłych trzpieni, są osadzone w gniazdach 6, wywierconych w ściance kanału 3. Na dnice tych gniazd znajdują się spiralne sprężynki, wypychające, gdy kłódka jest zamknięta (fig. 4), część trzpieni 8 w odpowiednie otworki 6, wykonane w bębnie 4, przy czem każdy z tych trzpieni zagłębia się więcej lub mniej, zależnie od długości przeciwnych trzpieni 8¹. Trzpień 8¹ osadzone w otworach 6¹ wchodzi w szczelinę 5, o szerokości nieco mniejszej od ich średnicy, przy czem trzpień 8¹ zagłębiają się w szczelinę 5 na rozmaitą wielkość.

Szczelina 5, biegnąca wzdłuż całego bębna 4 (fig. 4), służy do wkładania klucza 13, którego krawędź, zwrócona w kierunku zatrzymów, ma kształt linii falistej, której wypukłości tworzą rodzaj zębów o wysokościach w ten sposób dobranych, że przy wprowadzeniu klucza 13 w otwór 5 zęby te, wypychając kołeczki 8¹, ustawiają zatrzymy 8 na krawędzi bębna (fig. 2), co daje możność obrócenia bębna 4 o 90° i otworzenia kłódki w ten sposób (fig. 1 i 2).

Bębenek 4 posiada ponadto wycięcie 10 (fig. 3, 6), stanowiące ćwierć obwodu, w które wchodzi trzpień 9, przyciskany do bębna sprężynką spiralną 7, osadzoną w gnieździe 6. Urządzenie to z jednej strony zabezpiecza od wypadnięcia bębna 4 z kanału 3, z drugiej zaś strony nie pozwala obrócić bębna więcej niż o 90° przy zamykaniu kłódki (fig. 6).

Kłódka zbudowana w myśl wynalazku niniejszego, w sposób powyżej opisany, czyni zadość wymaganiom stawianym w tym względzie: po pierwsze nie pozwala na obcięcie rygla, co najczęściej bywa stosowane przez włamywaczy, gdy kłódka posiada zamknięcie, trudne do otwarcia zapomocą wytrycha lub podobnych przyrządów, po drugie sposób zamykania pozwala wytworzyć bardzo dużo kształtów kluczy, a to przez stosowanie rozmaitej ilości zatrzymów, przez zmianę odległości między nimi, jak również i przez zmianę długości trzpieni zatrzymowych. Dzięki temu użyciu tego samego klucza od innej kłódki podobnego typu jest niemożliwe czyli dobranie klucza jest wykluczone. Dzięki tym właściwościom kłódka pancerna, stanowiąca przedmiot wynalazku niniejszego, nadaje się szczególnie do użycia we wszystkich wypadkach, gdy chodzi o pewne zamknięcie, zwłaszcza zaś do zamykania wozów kolejowych. W tym ostatnim wypadku rozstawienie szczęk dobiera się w ten sposób, aby ono odpowiadało szerokości dwóch skobli, zestawionych razem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kłódka pancerna, znamienna tem, że kadłub jej (1) posiada kształt imadła, którego szczęki dokładnie obejmują łączone przez siebie skoble, zakrywając całkowicie rygiel (11), przechodzący przez te ostatnie, i zabezpieczając go w ten sposób od prób uszkodzenia go.

2. Kłódka pancerna według zastrz. 1, znamienna tem, że rygiel (11) posiada na pewnej od siebie odległości dwie szyjki (12), w które wchodzi górne krawędzie nastawiającego zatrzymy (8) bębna (4), gdy ten ostatni zostanie obrócony około swej osi o 90° .

W. Matulewicz.

Zastępca: M. Skrzyplowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

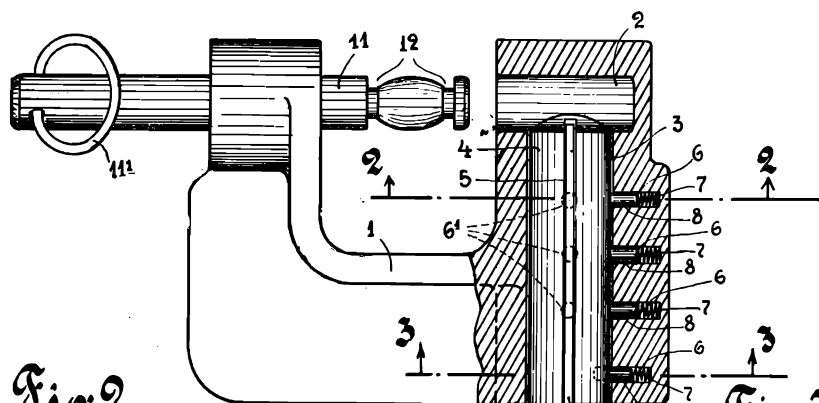

Fig. 2.

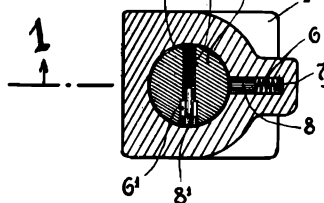

Fig. 3.

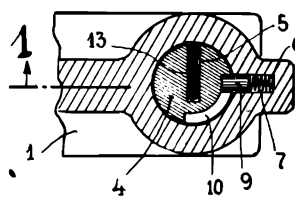

Fig. 4.

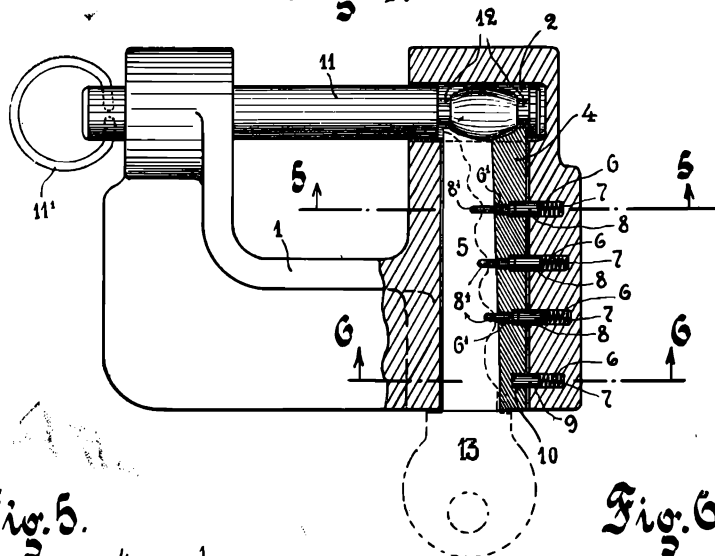

Fig. 5.

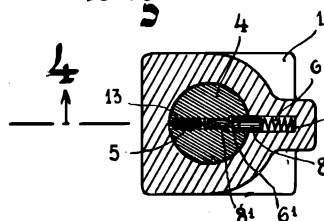

Fig. 6.

